

TAMÁS ISTVÁN:

Fák

Fák a sétányokon
Fák — miket
legjobban szeretek

Csókokat rejtő fák
Fák a sóhajok tövén
Fák az esték kövei között
Fák az életek küszöbén
Fák az első és utolsó napon

Fák
mi mellett szóltan elmegyünk
Fák
miket sajnálni tudunk

Fák fák fák
Évek évek évek

Utak és madarak
madarak és utak

Madarak szállnak a fényre
madarak leégett
szárnyukkal zuhannak vissza
És mégis énekelnek
És mégis szállnak a fényre

Utak és Madarak

Utak a városba
és utak a sivatagba
Törve és töretlenül
Utak az emberekhez
és utak az úttalanba

Óh
Utra kész Madarak

KEMÉNY ERZSÉBET:

Talán

A hegyre fel magányos út vezet...
Voltam ott veled
egy nyári éjszakán.
Talán...

Láttad? —
Oly furcsa volt,
hogy fönnakadt a fán a Hold
és csipketestű folt
hullt elénk az útra.

Szeretnék ott lenni újra...